

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyně JUDr. Hany Veberové a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **UNIMONT, spol. s r. o.,**
IČ: 15061221,
se sídlem Černilov 464,
zastoupeného JUDr. Mgr. Jaromírem Peterou, advokátem
se sídlem v Hradci Králové, Fráni Šrámka 1139/2,

proti
žalovanému: **Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu,**
se sídlem v Praze 1, Ve Smečkách 801/33,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 11. 4. 2019, č. j. SZIF/2019/0282150

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen „žalovaný“ či „SZIF“) ze dne 11. 4. 2019, jímž byla žalobci oznámena výše dotace na projekt „Oprava zpevněné plochy v provozovně firmy UNIMONT a modernizace technologie“ ve výši 0 Kč.

Žalobní body

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že rozhodnutí o jeho žádosti o platbu v souvislosti s následující podporou z Operačního programu Rozvoj venkova na období let 2014 až 2020 je nepochybně individuálním správním aktem, který je způsobilý soudního přezkumu a zasáhl žalobce do jeho práv. Žalobce v podané žalobě popsal důvody, ve kterých spatřuje naplnění své věcné žalobní legitimace v podání žaloby a splnění podmínek, přičemž poukázal zejména na to, že oznámení o výši dotace je materiálním rozhodnutím, jehož faktickým důsledkem je, že žalobce neobdrží dotaci, na kterou má podle svého názoru nárok. Řádný opravný prostředek proti vydanému rozhodnutí neexistuje, pouze podle Obecných podmínek pro poskytnutí dotace na základě Programu Rozvoje venkova na období 2014 až 2020 bylo možno podat žádost. Tuto žádost žalobce podal a požádal i o výjimku z pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace, tato jeho podání však dosud nejsou vypořádána. Žalobce zdůraznil, že podal žalobu včas s ohledem na zákonnou dvouměsíční lhůtu.
3. V dalším bodě žaloby žalobce shrnul dosavadní skutkový stav a v bodě IV žaloby namítl nesprávnost, nezákonnost a nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí. Postup žalovaného shledává nesprávným, když administrátoři žádosti o dotaci byli od počátku jasně a průkazně informováni, že předmětem projektu je mimo jiné oprava a rekonstrukce zmíněných ploch, přičemž žalobce nebyl žádným z orgánů ani sebemenším náznakem upozorněn na to, že by taková oprava nemusela být považována za investiční výdaj, respektive že by musela být zaúčtována tak, jak nyní požaduje žalovaný. Od samotného počátku tak muselo být správnímu orgánu zřejmé, jaká je povaha plnění a jak bude nutné takové plnění na základě obecně závazných právních předpisů zaúčtovat. Žalobce v souladu s obecně závaznými právními předpisy plnění takto i zaúčtoval. Žalovaný přitom vůbec nezpochybnil, že by provedený výdaj nebyl investičním výdajem ve smyslu pravidel, avšak vytýká žalobci jeho nesprávné zaúčtování. Žalobce má za to, že provedl zaúčtování zcela správně a v souladu se zákonem o účetnictví, což mu ukládají Pravidla, která naopak nehovoří o tom, že by provedené výdaje musely být zaúčtovány na samostatném analytickém účtu jako investice, jak to - nedůvodně a nesprávně - požaduje žalovaný. Žalobce zaúčtoval fakturu číslo 20181092 v účetním deníku na účet 511200 jako opravu zejména vzhledem k tomu, že podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, je oprava definována tak, že se jí odstraňují účinky částečného fyzického opotřebení nebo poškození za účelem uvedení do předchozího nebo provozuschopného stavu. Uvedením do provozuschopného stavu se rozumí provedení opravy i s použitím jiných než původních materiálů, dílů, součástí nebo technologií, pokud tím nedojde k technickému zhodnocení. Zaúčtování předmětné faktury nic nemění a ani nemůže měnit na tom, že oprava zpevněné plochy je investičním výdajem ve smyslu článku 19 Pravidel, a je tedy podle těchto Pravidel způsobilým výdajem. Splňuje totiž podmínky pro klasifikaci hmotného majetku podle § 26 zákona o daních z příjmů, když se jedná o stavbu, která je hmotným majetkem podle § 26 odst. 2 písm. c) zákona o daních z příjmů. Je tedy investičním výdajem a tedy i výdajem způsobilým podle Pravidel. Žalobce Pravidla neporušil a veškeré podmínky dotace dodržel, když problém shledává pouze v nepodloženém požadavku zaúčtovat dotaci jako investici, respektive v možném rozporu Pravidel s předpisy upravujícími vedení účetnictví, když takový rozpor nelze vyřešit přednostně aplikací Pravidel.
4. Podle názoru žalobce je žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné především proto, že důvody pro vydané rozhodnutí nejsou v rozhodnutí samém vůbec uvedeny a nejsou z rozhodnutí zřejmé. Z napadeného rozhodnutí nelze dovodit, jakou svou určitou

povinnost a z jaké konkrétní právní úpravy vyplývající povinnost žalobce podle žalovaného porušil. V napadeném rozhodnutí tak zcela absentují jakékoli úvahy žalovaného, které jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši.

5. Vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí se žalobce může pouze domnívat, že podle žalovaného má být důvodem nepřiznání dotace nezaúčtování faktury číslo 20181092 jako investice se sankcí ve výši 56,54 %. Současně však částka snížení dotace podle rozhodnutí činí 351 000 Kč, což je ovšem částka odpovídající 100% možné výše dotace vztahující se na zakázku číslo 3, která podle žádosti mohla být přiznána právě ve výši 351 000 Kč. Stoprocentní sankce je zjevně nepřiměřená povaze údajnému porušení povinností žalobcem, když navíc žalobce v souladu s tímto návrhem trvá na tom, že veškeré podmínky pro proplacení dotace v plné výši splnil. Není možné totiž striktně odmítnout proplacení celé dotace na základě toho, že jedna z ucelených částí dotace je podle žalovaného vadná, když ostatní dvě ucelené části dotace (tj. klimatizace a mostový jeřáb) jsou i podle názoru žalovaného v pořádku; na každou část dotace je přitom samostatný způsob výpočtu dotace. Z tohoto důvodu žalobce shledal napadené rozhodnutí nesprávné a navrhl, aby jej soud zrušil a věc vrátil žalovanému k novému rozhodnutí.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný správní orgán ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že tvrzení žalobce v žalobě je v rozporu nejen s jeho původním tvrzením, že oprava zpevněné plochy je výdajem splňujícím podmínky pro klasifikaci hmotného majetku, ale také v rozporu s příslušnými pravidly a v neposlední řadě i v rozporu s logickým předpokladem, že oprava zpevněné plochy výměnou původních a nevyhovujících silničních betonových panelů za moderní betonovou zámkovou dlažbu není technickým zhodnocením dané věci. Opravou podle článku 47 odst. 2 písmene a) vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, by v tomto případě například mohlo být opravení povrchu asfaltovou výplní děr, ale v případě, kdy je nutné odstranit či vyměnit nevyhovující silniční betonové panely za moderní betonovou zámkovou dlažbu, se zcela jistě jedná o technické zhodnocení majetku či stavby v takovém případě je nutné danou položku účtovat jako investiční výdaj a řádně ji v účetnictví odepisovat, respektive dlouhodobý hmotný majetek navýšit o technické zhodnocení a dále jej odepisovat. Jednání žalobce, které - oproti požadavkům SZIF, aby fakturu č. 20181092 zaúčtoval jako investiční výdaj - může žalovaný chápat pouze jako snahu žalobce uplatnit náklady za opravu zpevněné plochy v účetní závěrce jako plný výdaj v jednom roce, kdežto při nutnosti zaúčtovat tuto položku jako investici tak, jak požaduje žalovaný, by se žalobci tento výdaj uplatnil při řádném odepisování jako náklad až postupně v průběhu několika let.
7. Závěrem a nad rámec svého vyjádření žalovaný poukázal na to, že vzhledem ke skutečnosti, že Dohoda o poskytnutí dotace z Programu pro rozvoj venkova je veřejnoprávní smlouvou, měl by žalobce v případě sporu ohledně této dohody ve stádiu před proplacením dotace postupovat podle ustanovení o sporném řízení, tj. podle ustanovení § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Z tohoto důvodu má žalovaný za to, že jsou zde podmínky pro to, aby soud žalobu odmítl. V případě, že tyto podmínky soud neshledá, navrhl žalovaný, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, a to zejména vzhledem k tomu, že žalovaný žalobce na danou skutečnost několikrát upozornil, uložil mu opatření k nápravě a poskytl mu k tomuto opatření potřebnou lhůtu. Správnosti postupu žalovaného potvrdila rovněž přezkumná komise Ministerstva zemědělství, která rovněž žalobci poskytla lhůtu k nápravě.

Průběh řízení před správními orgány

8. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
9. Žalobce podal dne 26. 9. 2017 k Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu žádost o dotaci z Programu pro rozvoj venkova na projekt „*Oprava zpevněné plochy v provozovně firmy UNIMONT a modernizace technologie.*“
10. Dne 6. 3. 2018 žalovaný zaslal žalobci Oznámení o stanovení finanční opravy, ve kterém uvedl, že při kontrole plnění podmínek stanovených Pravidly, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014 – 2020, zjistil u zakázky č. 2 nedodržení minimální délky lhůty pro podání nabídek. Lhůta pro podání nabídek byla nižší (8 dnů) než lhůta uvedená v bodě 3.3.2 Příručky pro zadávání nabídek. Vzhledem k tomuto zjištění byla žalobci udělena finanční oprava ve výši 5%, kdy o tuto sazbu bude snížena finální částka dotace vypočtená na výše uvedenou zakázku po předložení žádosti o platbu.
11. Dne 19. 4. 2018 uzavřel žalovaný se žalobcem Dohodu o poskytnutí dotace z Programu pro rozvoj venkova, čímž se zavázal k plnění podmínek stanovených Pravidly, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova České republiky na období 2014 – 2020.
12. Po podpisu dohody o zahájení projektu „*Oprava zpevněné plochy v provozovně firmy UNIMONT a modernizace technologie*“ podal žalobce dne 30. 11. 2018 žádost o platbu.
13. Dne 15. 1. 2019 podal žalobce doplnění žádosti o platbu, v němž uvedl, že celkové výdaje projektu činí 1 798 324 Kč. Výdaje, na které může být poskytnuta dotace, činí částku 1 486 219 Kč, a výdaje, ze kterých je stanovena dotace, činí částku 1 379 445 Kč. V žádosti o platbu žalobce uvedl, že projekt byl financován 100% z investičních výdajů.
14. Na základě Protokolu o fyzické kontrole na místě realizace projektu ze dne 4. 2. 2019 bylo zjištěno, že oprava zpevněné plochy, respektive faktura číslo 20181092, nebyla zaúčtována jako investice, ale byla zaúčtována na investičním účtu 511200 jako oprava. Kontrolující správní orgán konstatoval, že podmínka zaúčtovat výdaje na investiční účet je uvedena v Pravidlech, která jasně stanoví, že pro opatření podpora investic na založení nebo rozvoj nezemědělských činností podle článku 19 odst. 1 písmen b) a e) lze dotaci poskytnout pouze na investiční výdaje, jak jsou definovány v kapitole 1 obecných podmínek Pravidel.
15. Dne 4. 2. 2019 bylo žalobci odesláno Oznámení o uložených opatřeních k nápravě, kde mu bylo uloženo, aby do dne 28. 2. 2019 zaslal žalovanému doložení zaúčtování faktury číslo 20181092 na samostatném analytickém účtu, neboť daná faktura musí být zaúčtována jako investice. Žalobce však dne 19. 2. 2019 správnímu orgánu sdělil, že oprava zpevněné plochy zůstala u žalobce zaúčtována na neinvestičním účtu, proto tedy správní orgán konstatoval, že ze strany žalobce nedošlo k nápravě tak, aby mohla být dotace vyplacena.
16. Dne 11. 4. 2019 bylo žalobci zasláno Oznámení o výši dotace č. j. SZIF/2019/0282150, jímž žalovaný žalobci sdělil, že po ověření způsobilosti výdajů a ověření splnění veškerých podmínek pro proplacení finančních prostředků činí výše schválené dotace 0 Kč, protože faktura číslo 20181092 nebyla zaúčtována jako investice a je zaúčtována na neinvestičním účtu jako oprava. Tím došlo k porušení pravidel čl. 19 odst. 1 písmen b) a e) a proto došlo ke korekci výdajů, ze kterých je stanovena dotace o 780 000 Kč a udělena sankce podle čl. 63 prováděcího Nařízení komise EU č. 809/2014 v platném znění ve výši 56,54 %.

17. Projekt žalobce „*Oprava zpevněné plochy v provozovně firmy UNIMONT a modernizace technologie*“ sestával ze tří zakázek. Zakázka č. 1 „*Jednonosníkový mostový jeřáb s řetězovým kladkostrojem*“ byla fakturována částkou 374 979 Kč, částka, ze které je stanovena dotace činila 300 000 Kč a výše dotace činila 45%, tj. celkem 135 000 Kč. Zakázka č. 2 „*Klimatizační podstropní jednotky*“ byla fakturována částkou 299 445 Kč, což byla také částka, ze které je stanovena dotace, částka dotace činila rovněž 45%, tj. částku 134 750 Kč. U této zakázky číslo 2 byla zjištěna lhůta pro podání nabídek nižší než je lhůta uvedená v bodu 3.3.2 Příručky pro zadávání zakázek, proto byla výše dotace snížena o 5%, což činí částku po zaokrouhlení 6 738 Kč. Zakázka č. 3 „*Oprava zpevněné plochy*“, která je předmětem žalobní argumentace, byla fakturována částkou 1 551 298 Kč, částka, ze které je stanovena dotace činila 1 379 445 Kč a částka dotace činila rovněž 45%, tj. částku 620 750 Kč. U této zakázky byla provedena korekce ve výši 780 000 Kč z částky bez DPH, ze které byla stanovena dotace ve výši 56,54% z částky 1 379 445 Kč. Podle článku 19 odstavec 1 písm. b) Pravidel je podpora poskytována ve výši 45%, což činí částku 351 000 Kč.
18. Dotace tak byla ponížena z celkové částky 620 750 Kč o částku 351 000 Kč (korekce u zakázky č. 3), což činí celkovou výši dotace v částce 269 750 Kč. Z dotace byla dále odečtena sankce podle článku 63 Prováděcího nařízení Komise EU ve výši 351 000 Kč, tedy ve výši odpovídající rozdílu mezi částkou dotace požadovanou (620 750 Kč) a zjištěnou (269 750 Kč). Celková možná poskytnutá dotace byla u všech tří zakázek 269 750 Kč, sankce za korekce, sankce a finanční opravy byla stanovena částkou 351 000 Kč. Protože tedy celková částka za korekce, sankce, a finanční opravy může dosahovat maximálně výši požadované dotace, byla výše dotace správně a důvodně stanovena ve výši 0 Kč. Kromě toho bylo nutno ještě zohlednit finanční opravu za porušení povinnosti dodržení lhůty pro podání nabídek u zakázky č. 2 v částce 6 738 Kč, proto z uvedených důvodů žalobci nebylo možno poskytnout žádnou dotaci.

Průběh řízení před soudem

19. Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 24. 10. 2019 zástupce žalobce uvedl, že žalobce na podané žalobě trvá, odkázal v detailech na její písemné vyhotovení a zdůraznil, že podle názoru žalobce bylo od samého začátku řízení o poskytnutí dotace jasné, jakou žádost žalobce podal, že žádal o dotaci na úpravu zpevněné plochy, žalobce předložil projekt, popis záměru i rozhodnutí vydaná ve stavebním řízení. V dotačním řízení proběhla několikastupňová kontrola, postup žalobce byla opakovaně přezkoumáván a schvalován regionálním orgánem žalovaného, což všechno vyústilo v podpis Dohody o poskytnutí dotace. Žalobce následně opravu provedl, zaplatil dodavatelům a požádal o proplacení dotace. Při kontrole na místě sám pracovník žalovaného namítl – poprvé v celém řízení – nesprávné zaúčtování faktury žalobcem a požadoval, aby faktura byla zaúčtována na samostatném analytickém účtu. Podle názoru žalobce jde o požadavek nedůvodný, protože nevyplývá z Pravidel ani z účetního předpisu. Žalobce provedl zaúčtování zcela v souladu se zákonem o účetnictví, o čemž předložil soudu stanovisko Ing. J. G., auditora, ze dne 3. 7. 2019, podle něhož byla sporná faktura správně zaúčtována do provozních nákladů žalobce. Žalobce namítá formální vady rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2019 a má za to, že rozpor mezi Pravidly a zákonem o účetnictví nelze řešit přednostním použitím Pravidel, čímž žalovaný rozhodnutí o nepřiznání dotace odůvodnil.
20. Zástupkyně žalovaného správního orgánu u jednání soudu zdůraznila, že žalovaný nerozporuje nikterak události v období ode dne podání žádosti o platbu do provedení následné kontroly, při které bylo zjištěno, že sporná faktura nebyla zaúčtována na

investičním účtu, což je jednou z podmínek vyplacení dotace podle Pravidel, podle nichž je správní orgán povinen postupovat. Žalobci bylo uloženo opatření k nápravě, ovšem namísto toho, aby fakturu zaúčtoval na investičním účtu, podal proti postupu žalovaného námítky, požádal o přezkum postupu žalovaného a nakonec požádal i o výjimku z Pravidel. Žádný z uvedených postupů však nevedl k závěru o oprávněnosti postupu žalobce, když i přezkumná komise řídicího orgánu Programu pro rozvoj venkova žalobci doporučila přeúčtování, aby mu dotace mohla být vyplacena. Žalobce však přes dvakrát prodloužený termín požadované neučinil. Podle názoru žalovaného se oprava zpevněné plochy respektive její zaúčtování řídí ustanovením § 47 odstavec 2 prováděcí vyhlášky k zákonu o účetnictví, podle něhož součástí ocenění dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku a technického zhodnocení nejsou opravy a údržba, pokud tím nedojde k technickému zhodnocení. Proto má být výdaj žalobce zaúčtován jako dlouhodobý majetek – investice, jak požadují Pravidla. Žalobce podmínky Pravidel nerespektoval veden zřejmě snahou zaúčtovat si náklady se zakázkou č. 3 spojené jednorázově a nikoli postupně v průběhu let.

21. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního vztahu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“). Věc soud posoudil takto:
22. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byla žalobci oznámena výše dotace na projekt „*Oprava zpevněné plochy v provozovně firmy UNIMONT a modernizace technologie*“ ve výši 0 Kč.
23. Podle § 11 zákona č. 256/2000 Sb. Státní zemědělský intervenční fond poskytuje dotace v souladu s tímto zákonem, zákonem o zemědělství, nařízeními vlády vydanými k jejich provedení a podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících financování společné zemědělské politiky. Při rozhodování o poskytování dotací má Fond postavení orgánu veřejné správy. Na řízení o poskytnutí dotace a rozhodování v něm se nevztahují lhůty pro vydání rozhodnutí, ustanovení o povinnosti umožnit účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ustanovení o vyrozumění účastníků řízení o provádění důkazů mimo ústní jednání, ustanovení o provedení záznamu o provedení důkazu listinou a ustanovení o vydání usnesení při provádění důkazu ohledáním věci na místě podle správního řádu. Dotace na opatření, jehož součástí je vypracování a předložení projektu žadatelem o dotaci, poskytuje Fond na základě dohody o poskytnutí dotace, která obsahuje a) identifikační údaje žadatele, b) identifikační údaje Fondu, c) poskytovanou částku, d) účel, na který je poskytovaná částka určena, e) lhůtu, v níž má být stanoveného účelu dosaženo, f) další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace splnit, g) datum uzavření dohody. Na uzavření dohody o poskytnutí dotace není právní nárok.
24. Městský soud v Praze považuje za vhodné v obecné poloze nejprve konstatovat, že systém finančních toků strukturálních fondů je založen na principu předfinancování žádostí konečného příjemce z prostředků státního rozpočtu a následného zpětného proplacení prostředků strukturálních fondů na příjmové účty správců příslušných kapitol státního rozpočtu ze zdrojového účtu platebního a certifikačního orgánu. Tento princip je obsažen v článku 32 Nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. 6. 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech, i v článku 78 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. 7. 2006, o

obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999, které nabylo účinnosti dnem 1. 8. 2006.

25. Poskytnutí dotace ze státního rozpočtu či z unijních fondů je de facto dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují jejího příjemce. Je proto nasnadě, že příjemce dotace je povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 9Afs 113/2007 – 63, www.nssoud.cz).
26. Z výše uvedeného také plyne, že rozhodnutí o poskytnutí dotace není samo o sobě titulem k vyplacení dotace. Jako takové představuje ze strany poskytovatele dotace závazný příslib, že poskytovatel dotace užije své volné správní uvážení ohledně poskytnutí dotace určitým způsobem, tj. že dotaci příjemci poskytne při splnění daných podmínek. Pokud by však za této situace příjemce splnil všechny požadované podmínky a poskytovatel dotace by mu dotaci nevyplatil, dopustil by se poskytovatel dotace nezákonného zneužití správního uvážení a porušení principu ochrany legitimního očekávání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2006, č. j. 6A 25/2002 – 59). Nevyplacení části dotace pro nesplnění podmínek nepochybně zasahuje do právní sféry příjemce a autoritativně určuje jeho práva a povinnosti ve vztahu k přislíbené dotaci, alespoň pokud jde o tu část, kterou se poskytovatel rozhodl nevyplatit (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8Ans 4/2013 – 44).
27. Podle § 14e rozpočtových pravidel v rozhodném znění poskytovatel nemusí vyplatit část dotace, domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, a to do výše, která je stanovena v rozhodnutí o poskytnutí dotace jako nejvyšší možná výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Přitom přihlédne k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace. V případě, že poskytovatel provede při proplácení dotace opatření podle odstavce 1, informuje o něm písemně příjemce a příslušný finanční úřad, a to včetně jeho rozsahu a odůvodnění. Provede-li poskytovatel opatření podle odstavců 1 a 2, může pokračovat v proplácení zbývajících částí dotace. Na opatření podle odstavců 1 až 3 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.
28. K povaze aktu označeného jako oznámení o nevyplacení části dotace soud předně vycházel z nálezu Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 12/14, kterým byla výluka ze soudního přezkumu předmětného opatření zakotvená v § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel v rozhodném znění prohlášena za protiústavní. Ústavní soud tak uzavřel, že opatření (nazvané oznámení) o nevyplacení dotace vydané podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech je rozhodnutím v materiálním slova smyslu.
29. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu pak ve svém usnesení vydaném dne 18. 4. 2017, č. j. 6Afs 270/2015 – 48, konstatoval, že „je nutné dovodit, že rozhodnutí poskytovatele dotace o pozastavení (krácení) dotace je individuálním správním aktem splňujícím materiální i formální znaky vyžadované § 65 odst. 1 s. ř. s., a může být tedy podrobeno soudnímu přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Je zde adresát tohoto rozhodnutí (příjemce dotace), jehož práva založená rozhodnutím o poskytnutí dotace se tímto aktem závazně mění, resp. ruší, je zde také předepsaný závazný postup předcházející vydání tohoto aktu. Zákon výslovně stanoví i písemnou formu

tohoto úkonu a jeho oznámení adresátovi.“ Zároveň uvedl, že „Ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel je formulováno tak, že nejprve obsahuje dispozici (poskytovatel nemusí vyplatit část dotace) a teprve poté hypotézu (domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie). Mohlo by se jevit, že vyplácení dotace je faktickou činností, kterou se poskytovatel dotace rozhodne před jejím započítáním nebo v jejím průběhu změnit tak, že dotaci nebo její část nevyplatí a příjemce dotace o tom pouze neformálně informuje. Pak by nezákonné nevyplacení dotace představovalo spíše nezákonný zásah, proti němuž se lze bránit žalobou dle § 82 s. ř. s. Rozpočtová pravidla, ale výslovně stanoví, že je třeba příjemci dotace nevyplacení dotace nejen oznámit, ale oznámení musí obsahovat i určité formální náležitosti. V oznámení musí poskytovatel uvést rozsah krácení dotace a důvody, pro které ke krácení došlo. Musí přihlédnout i k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace (srov. § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel). Nejedná se tedy o neformální úkon, který by pro nedostatek předepsané formy nemohl být považován za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.“

30. Žalovaný rozhodl – ačkoliv to z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí explicitně nevyplývá - o nevyplacení části dotace podle § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech (ve znění účinném do 11. 4. 2019). Ačkoliv se na postup správního orgánu podle tohoto ustanovení výslovně nevztahují ustanovení správního řádu, jedná se o veřejnoprávní vztah mezi příjemcem a poskytovatelem dotace, přitom vystupuje-li poskytovatel dotace vůči příjemci (v pozici vrchnostenské), musí se řídit základními zásadami činnosti správních orgánů, jak jsou definovány v hlavě II. správního řádu. Mezi základní principy správního rozhodování podle ustálené soudní judikatury patří i úplnost, respektive dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolají i jeho přesvědčivost. Správní orgán je tak povinen se při své činnosti zabývat podrobně všemi hledisky, které zákon předkládá, a přesvědčivě odůvodnit, ke kterému hledisku přihlédl, a navíc podrobně odůvodnit, jaký vliv mělo toto hledisko na konečné rozhodnutí vzhledem ke konkrétním okolnostem individuálního případu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 2Afs 226/2015 – 39).
31. Úvaha poskytovatele o nevyplacení části dotace při postupu podle § 14e rozpočtových pravidel tedy musí být podložena zjištěním porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, zároveň musí být při úvaze o tom, zda část dotace nevyplatit, hodnocena kritéria závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace. Využije-li poskytovatel možnosti část dotace nevyplatit, pak z rozhodnutí o nevyplacení části dotace musí být zřejmé, v čem je spatřováno porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, a to včetně hodnocení závažnosti zjištěného porušení a zhodnocení, zda bude možné v důsledku rozhodnutí cíl dotace dodržet či nikoliv.
32. Rozšířený senát v usnesení ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6Afs 270/2015 - 48, konstatoval, že „[d]omnívá-li se poskytovatel dotace, že došlo k porušení pravidel pro zadání veřejné zakázky, aniž by současně došlo k porušení rozpočtové kázně (peněžní prostředky nebyly vyplaceny), měl dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015, pravomoc rozhodnout s konečnou platností o nevyplacení dotace či její části. Takový úkon poskytovatele je rozhodnutím správního orgánu přezkoumatelným ve správním soudnictví na základě žaloby dle § 65 odst. 1 soudního řádu správního“.

33. S ohledem na citovaný závěr Městský soud v Praze nejprve zkoumal, zda v daném případě již došlo k porušení rozpočtové kázně, či nikoliv. Pokud by tomu tak totiž bylo, nebyl by poskytovatel dotace (žalovaný) oprávněn dotaci definitivně snížit, ale pouze pozastavit a následně by se musel řídit názorem příslušného finančního úřadu.
34. Z odůvodnění usnesení rozšířeného senátu jasně plyne, že tyto situace je třeba důsledně odlišovat. O oprávnění dotaci pouze dočasně nevyplatit půjde zejména v případě „podezření poskytovatele, že již vyplacené prostředky příjemce použil v rozporu s podmínkami dotačního rozhodnutí, a proto v termínu splatnosti další část dotačních prostředků dle § 14e rozpočtových pravidel nevyplatí. Dospěje-li poté správce daně k závěru, že příjemce dotace skutečně již poskytnuté peněžní prostředky použil v rozporu se stanovenými podmínkami, vyměří příjemci povinnost odvodu za porušení rozpočtové kázně a nevyplacenou platbu na tento odvod započte. Tomuto závěru plně odpovídá i formulace uvedená v § 44a odst. 5 písm. b) rozpočtových pravidel „započítávají i částky, které poskytovatel dosud nevyplatil, protože se domnívá, že byla porušena rozpočtová kázeň“. Jedná se tedy o situaci, kdy se poskytovatel dotace domnívá, že příjemce dotace porušil pravidla pro zadávání veřejných zakázek ohledně již dříve vyplacených prostředků, a proto došlo k porušení rozpočtové kázně, a nevyplatí část dotace, na kterou by jinak měl příjemce dotace nárok, právě ve výši domnělého porušení rozpočtové kázně. Pro demokratický právní stát je charakteristický princip právní jistoty, spočívající mimo jiné v tom, že právní pravidla budou jasná a přesná a budou zajišťovat, že právní vztahy a jejich důsledky zůstanou pro adresáty pravidel předvídatelné. Není proto možné připustit, aby přesto, že správce daně dospěl k závěru, že příjemce dotace s peněžními prostředky naložil zcela v souladu s podmínkami přidělené dotace, poskytovatel dotace peněžní prostředky nevyplatil. (...) Dojde-li správce daně k závěru, že se příjemce porušení rozpočtové kázně nedopustil, musí poskytovatel platbu dotace, která byla pozastavena z důvodu podezření na porušení rozpočtové kázně v souvislosti s porušením pravidel pro zadávání veřejných zakázek, vyplatit. Nevyplacení dotace bylo skutečně jen dočasné.“ (viz odst. [74], [75] a [77] citovaného usnesení rozšířeného senátu).
35. Naopak v případech, kdy příjemce poruší pravidla pro zadávání veřejných zakázek, aniž by současně došlo k porušení rozpočtové kázně, nebo se jednalo o taxativní důvody pro odnětí dotace uvedené v § 15 rozpočtových pravidel, může poskytovatel dle § 14e rozpočtových pravidel dotaci definitivně snížit. Sem budou vždy spadat situace, kdy příjemce dotace: a) ještě před faktickým obdržením peněžních prostředků (v první fázi realizace projektu), poruší podmínky stanovené v rozhodnutí o přiznání dotace (případně zákonné povinnosti), jejichž porušení by při použití či držení dotačních prostředků bylo spojeno s povinností odvodu za porušení rozpočtové kázně, b) případně tyto povinnosti poruší sice po obdržení určité části dotace, avšak bez jakékoliv vazby na již vyplacené peněžní prostředky (tj. v návaznosti na realizaci předchozích etap projektu obdržel příjemce odpovídající část dotace, ale pochybil až v další fázi, v níž ještě nedošlo k výplatě příslušné splátky dotace; k tomu srov. odst. [80] až [82] usnesení rozšířeného senátu). V těchto případech totiž není dána pravomoc správce daně zabývat se postupem příjemce dotace z hlediska možného porušení rozpočtové kázně (viz odst. [83] usnesení rozšířeného senátu).
36. Zjednodušeně řečeno, pokud soud zkoumá, zda měl poskytovatel právo příslušnou část dotace definitivně snížit, či v tomto rozsahu pouze dočasně pozastavit platbu, musí zjistit, jestli se porušení povinnosti, které je důvodem nevyplacení (resp. postupu podle § 14e

rozpočtových pravidel), týká části dotace, která již byla dříve proplacena, či částky dotace, kterou poskytovatel teprve měl vyplatit. V prvním případě bude moci platbu pouze pozastavit, ve druhém je oprávněn ji s konečnou platností snížit a rozhodnout s účinky odnětí dotace podle § 15 rozpočtových pravidel.

37. V nyní posuzované věci se jedná o případ druhý, kdy krácení výdajů bylo poskytovatelem dotace provedeno jako výsledná finanční oprava v rámci administrace žádosti žalobce o platbu podle Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014 – 2020.
38. Městský soud v Praze v první řadě zkoumal, zda byly splněny podmínky, za nichž mohl přistoupit k přezkoumání napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů (podmínky řízení). Soudu nevznikly pochybnosti o tom, že žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím konečným, proti němuž již nelze uplatnit žádné opravné prostředky. Výše zmíněná Pravidla upravují v článku 11 postupy pro odvolání žadatele a další postupy při neplnění podmínek Pravidel. Z písmene b) tohoto článku vyplývá, že pokud příjemce dotace po podpisu Dohody o poskytnutí dotace nesouhlasí s postupem řídicího orgánu SZIF, může postupovat dvěma způsoby: písemně se obrátit se žádostí o přezkum na Přezkoumnou komisi Ministerstva zemědělství, nebo podat podle § 141 správního řádu návrh na zahájení sporného řízení. Soud se neztotožnil s námitkou žalovaného, že podání návrhu na zahájení sporného řízení je nezbytnou podmínkou ve smyslu ustanovení § 5 s. ř. s. pro to, aby se žalobce ve správním soudnictví mohl domáhat ochrany svých práv. Obě varianty postupů podle Pravidel jsou rovnocenné, žalobce si zcela nepochybně vybral cestu soudního přezkumu rozhodnutí o nevyplacení dotace. Podání žádosti o přezkum (prověření postupu) podle článku 11 písm. b) bodu 1 Pravidel není vyčerpáním řádných opravných prostředků, ostatně žalobce tuto žádost podal a řídicí orgán o ní rozhodl až v průběhu řízení před soudem. Soud proto shledal podmínku řízení spočívající v existenci rozhodnutí, které není vyloučeno ze soudního přezkumu, splněnou, stejně jako shledal žalobu podanou včas, neboť byla podána v zákonem stanovené dvouměsíční lhůtě (ust. § 72 odstavec 1 s. ř. s.) ode dne doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalobci.
39. Městský soud v Praze se dále zabýval napadeným rozhodnutím z hlediska jeho přezkoumatelnosti a zákonnosti. V dané věci žalobce namítá, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s námitkami uplatněnými v řízení a že odůvodnění napadeného rozhodnutí není přezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
40. K námitce nepřezkoumatelnosti je však třeba především poznamenat, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7Afs 212/2006 - 76). Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013 č. j. 1Afs 92/2012 - 45, bod 28).
41. V této souvislosti soud upozorňuje, že v odkazovaném usnesení rozšířeného senátu Nejvyšší správní soud vymezil rovněž požadavky na odůvodnění rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel, které musí „obsahovat důvody, ve kterých poskytovatel porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spatřuje, jejich závažnost, rozsah, vliv na dosažení

účelu dotace, včetně uvedení důvodů, pro které nebude příslušná částka příjemci po určité době vyplacena či naopak nebude vyplacena s konečnou platností“. Zejména v případě definitivního snížení dotace je tak třeba klást na rozhodnutí o snížení dotace stejné nároky jako na rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně, neboť svou povahou, způsobenými důsledky i důvody vydání, jde o rozhodnutí obdobné. Rozdíl je jen v tom, jaký orgán jej činí a zda se vztahuje k prostředkům již vyplaceným (porušení rozpočtové kázně, kterému může předcházet pozastavení platby dotace), nebo k těm, o které příjemce požádal a které měly být teprve proplaceny (snížení dotace). Jestliže tedy poskytovatel využívá oprávnění dotaci na základě § 14e definitivně snížit, musí své rozhodnutí řádně odůvodnit.

42. Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu podotkl, že s ohledem na efektivní soudní přezkum by měla být informace, zda poskytovatel využívá svého oprávnění nevyplatit dotaci ve vztahu k finančním prostředkům, které již příjemci vyplatil, nebo k části dotace, kterou ještě příjemce neobdržel (jinými slovy zda prostředky dotčené vytýkaným pochybením byly již vyplaceny), obsahem samotného rozhodnutí o přijetí opatření podle § 14e rozpočtových pravidel. V návaznosti na to pak musí poskytovatel jednoznačně specifikovat, zda pouze pozastavuje výplatu dotace, či ji s konečnou platností snižuje. V daném případě správní soud zjistil sám ze správního spisu, že se snížení dotace (resp. porušení povinností, za které je dotace snižována) vztahuje k finančním prostředkům, které dosud nebyly příjemci (žalobci) vyplaceny.
43. Jak bylo již uvedeno, pokud na nevyplacení dotace podle § 14e rozpočtových pravidel nenavazuje daňová kontrola a konečné rozhodnutí příslušného správce daně o povinnosti uhradit odvod za porušení rozpočtové kázně, je poskytovatel oprávněn dotaci definitivně snížit. Tím ovšem fakticky supluje rozhodnutí finančního úřadu o odvodu, neboť ke snížení dotace lze přistoupit za situace, kdy by v případě vyplacení celé částky dotace pravděpodobně následovalo uložení odvodu, protože příjemce v souvislosti s čerpanou částkou dotace porušil stanovené povinnosti (resp. poskytovatel se domnívá, že je příjemce porušil). Proto shora citovaná judikurní východiska, týkající se požadavku na srozumitelnost dotačních pravidel, je třeba aplikovat v plném rozsahu i na rozhodování o snížení či nevyplacení dotace podle § 14e rozpočtových pravidel. Rozdílný přístup je zde neakceptovatelný. Je nerozhodné, zda je dotace snížena ještě před vyplacením finančních prostředků, nebo se sníží v podobě odvodu až zpětně, kdy je příjemce povinen určitou částku vrátit. Na opatření za porušení povinností vyplývajících z rozhodnutí o poskytnutí dotace musí být v každém případě použitelné stejné principy.
44. Nejvyšší správní soud ve své již konstantní judikatuře (srovnej zejména rozsudky ze dne 25. 6. 2008, č. j. 9Afs 1/2008 – 45, rozsudek ze dne 10. 10. 2014, č. j. 4As 117/2014 – 39, či rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2014, č. j. 62Af 22/2013 – 66, vše dostupné na www.nssoud.cz), považuje za vhodné zdůraznit, že smyslem právní úpravy poskytování dotací z veřejných rozpočtů je jejich řádné využití výhradně na zamýšlený účel v souladu s obecně prospěšným zájmem. Při výkladu jednotlivých konkrétních ustanovení pak je třeba mít tento smysl neustále na paměti a přihlížet k němu. Poměrování rozsahu a míry závažnosti porušení stanovených podmínek smyslem a účelem dotace nejde nad rámec zákona o rozpočtových pravidlech, ani se nejedná o odchýlení od zákonem předepsaných pravidel, jak namítá stěžovatel v kasační stížnosti ale je nezbytně nutné pro ústavněkonformní, rozumnou a proporciální aplikaci tohoto zákona. Takovéto

posuzování závažnosti porušení stanovených podmínek poskytnutí dotace proto v žádném případě nenastolí nežádoucí stav právní nejistoty.

45. Z uvedeného tedy plyne, že jakékoli porušení příslušné povinnosti související s poskytnutím dotace ještě bez dalšího nepředstavuje neoprávněné použití prostředků dotace, přičemž při hodnocení tohoto porušení je třeba vždy přihlížet k účelu dotace a smyslu právní úpravy poskytování dotací z veřejných rozpočtů. To, které podmínky poskytnutí dotace byly porušeny, jakým jednáním příjemce dotace se tak stalo a zda to představuje neoprávněné použití peněžních prostředků ze státního rozpočtu, je proto třeba posuzovat vždy individuálně, případ od případu, s přihlédnutím ke všem konkrétním okolnostem a zvláštnostem jednotlivého případu, nikoli paušálně a formalisticky.
46. Úvaha poskytovatele o nevyplacení části dotace při postupu podle § 14e rozpočtových pravidel tedy musí být podložena zjištěním porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, zároveň musí být při úvaze o tom, zda část dotace nevyplatit, hodnocena kritéria závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace. Využije-li poskytovatel možnosti část dotace nevyplatit, pak z rozhodnutí o nevyplacení části dotace musí být zřejmé, v čem je spatřováno porušení pravidel včetně hodnocení závažnosti zjištěného porušení a zhodnocení, zda bude možné v důsledku rozhodnutí cíl dotace dodržet či nikoliv.
47. Městský soud po provedeném řízení dospěl k závěru, že postoj žalovaného k žádosti žalobce o administraci platby je zcela legitimní. Je třeba zároveň uvést, že žalobou napadené rozhodnutí je na samé hranici přezkoumatelnosti, nicméně důvody postupu žalovaného byly jednoznačně, určité a srozumitelně vyjádřeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
48. Správní uvážení, tj. hodnocení rozhodných skutečností rozhodujícím správním orgánem, nebylo v daném případě soudem shledáno v rozporu s obsahem spisového materiálu a odlišný náhled účastníka řízení na způsob hodnocení rozhodujících skutečností správním orgánem není sám o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí. V dané věci nebylo zjištěno, že by závěry správního orgánu nebyly podloženy dostatečně skutkovými zjištěními nebo s nimi byly v rozporu či že by se správní orgán nevypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce. Závěry, k nimž správní orgán dospěl při hodnocení rozhodujících skutečností, nejsou v rozporu se zásadami logického myšlení a uvažování. Tím jsou zároveň i vymezeny meze přezkumné činnosti soudu ve správním soudnictví, pokud jde o správní uvážení. Úkolem soudu tak není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním postupem, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud z těchto skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry.
49. Částečné nebo úplné odnětí podpory a správní sankce jsou upraveny v článku 63 Prováděcího nařízení Komise (EU) č. 809/2014 ze dne 17. 7. 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013. Podle tohoto ustanovení se platby vypočítávají na základě částek, které byly shledány způsobilými během správních kontrol uvedených v článku 48. Příslušný orgán přezkoumá žádost o platbu, kterou přijal od příjemce, a určí částky způsobilé k podpoře. Určí a)

částku, která má být příjemci vyplacena na základě žádosti o platbu a rozhodnutí o grantu; b) částku, která má být zaplacená příjemci po přezkoumání způsobilosti výdajů v žádosti o platbu.

Pokud částka určená podle písmene a) druhého pododstavce přesahuje částku určenou podle písmene b) tohoto pododstavce o více než 10%, uplatní se na částku určenou podle písmene b) správní sankce. Výše sankce se stanoví jako rozdíl mezi těmito dvěma částkami, avšak nesmí přesáhnout úplné odnětí podpory.

Avšak může-li příjemce příslušnému orgánu uspokojivě prokázat, že k zahrnutí nezpůsobilé částky nedošlo jeho vinou, nebo pokud se příslušný orgán jinak přesvědčí, že dotčený příjemce nenese zavinění, sankce se neuplatní. Správní sankce uvedená v odstavci 1 se obdobně použije na nezpůsobilé výdaje zjištěné během kontrol na místě podle článku 49. V takovém případě musí být přezkoumány kumulativní výdaje vynaložené pro danou operaci. Tím nejsou dotčeny výsledky předchozích kontrol daných operací na místě.

50. Pravidla, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova na období 2014 – 2020 obsahují v části A pro žalobce závazné obecné podmínky. Pod písmenem p) této části je uvedeno, že pro účely Pravidel se investičním výdajem rozumí výdaj, který musí splňovat podmínky pro klasifikaci hmotného a nehmotného majetku podle § 28 a § 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“). Žadatel (příjemce dotace), který je účetní jednotkou, může využít vlastní klasifikaci hmotného a nehmotného majetku v případě, kdy to umožňuje zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a jeho prováděcí vyhlášky. To je podmíněno doložením příslušného dokumentu vymezujícího tuto hranici v souladu s platnou legislativou při kontrole na místě.
51. Podle článku 19 odstavce 1 písmeno b) Pravidel, nazvaného Podpora investic na založení nebo rozvoj nezemědělských činností, lze podle bodu e) poskytnout dotaci pouze na investiční výdaje, jak jsou definovány v předchozím odstavci tohoto rozsudku, přičemž tato část Pravidel považuje za způsobilé výdaje mimo jiné stavební obnovu, přestavbu, modernizaci, statické zabezpečení či novou výstavbu provozovny. Mezi takto formulované způsobilé výdaje však nepatří oprava zpevněné plochy provedená výměnou původních nevyhovujících silničních betonových panelů za moderní betonovou zámkovou dlažbu. Také podle ustanovení § 47 odstavec 2 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádí zákon o účetnictví, platí, že součástí ocenění dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku a technického zhodnocení zejména nejsou opravy a údržba. Opravou se odstraňují účinky částečného fyzického opotřebení nebo poškození za účelem uvedení do předchozího nebo provozuschopného stavu. Uvedením do provozuschopného stavu se pak rozumí provedení opravy i s použitím jiných než původních materiálů, dílů, součástí nebo technologií, pokud tím nedojde k technickému zhodnocení.
52. Městský soud v Praze výše uvedenou citaci příslušných právních předpisů shrnuje, že dotace v rámci opatření Podpora provádění operací v rámci strategie místního rozvoje podle příslušných Pravidel může být podle specifických podmínek poskytnuta pouze na výdaje, které jsou způsobilé. Dotaci tak lze poskytnout pouze na investiční výdaje ve smyslu jejich definice v obecných podmínkách Pravidel, tj. na stavební obnovu (přestavbu, modernizaci či statické zabezpečení) nebo novou výstavbu provozovny.
53. Žalobce podal žádost o dotaci na projekt nazvaný „*Oprava zpevněné plochy v provozovně firmy UNIMONT a modernizace technologie*“, v němž ohledně sporné Zakázky č. 3 „*Oprava zpevněné plochy*“ popsal stavební opravu. Z tohoto popisu vyplývá, že v případě zpevněné

plochy se jedná o dlouhodobý hmotný majetek ve smyslu § 7 odstavec 2 písm. a) vyhlášky č. 500/2002 Sb. Tato vyhláška dále v § 7 odstavci 7 stanoví, že stavby a hmotné movité věci a jejich soubory dále obsahují technické zhodnocení od výše ocenění stanoveného v § 47 odstavec 4 – a) majetku uvedeného v § 28 odstavec 5 zákona o účetnictví a b) drobného hmotného majetku.

54. Žalobce v podané žalobě namítal, že podle jeho názoru je oprava zpevněné plochy výdajem splňujícím podmínku pro klasifikaci hmotného majetku podle § 26 zákona o daních z příjmů, protože se jedná o stavbu, která je hmotným majetkem podle § 26 odstavce 2 písm. c) tohoto zákona, je tedy investičním výdajem a tedy i způsobilým výdajem ve smyslu Pravidel. V otázce správnosti zaúčtování výdajů na účet 511 200 však tvrdí, že jde o opravu ve smyslu ustanovení § 47 odstavce 2 písm. a) vyhlášky č. 500/2002 Sb., podle něhož však součástí ocenění dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku a technického zhodnocení nejsou opravy a údržba.
55. Městský soud v Praze se ztotožnil se závěrem žalovaného, že v případě, kdy žalobce nechal provést odstranění stávající panelobetonové podlahy a nahradit je moderní betonovou zámkovou dlažbou, jedná se o technické zhodnocení stavby. V takovém případě však měl žalobce v podstatě dvě varianty – buď se podřídil podmínkám opatření k nápravě vydaného žalovaným, vyúčtovat náklady na provedení Zakázky č. 3 jako investiční akci a přes zavádějící označení projektu jako „oprava“ uplatnit pravidlo podle článku 19 bodu 1 písm. b) a e) Pravidel s tím, že zaúčtuje náklady na investiční účet jako „obnovu“ či „modernizaci“, a v takovém případě by podmínky pro vyplacení dotace zřejmě splnil. V takovém případě by ovšem byl nucen danou položku postupně v průběhu několik let řádně odepisovat v účetnictví jako dlouhodobý hmotný majetek navýšený o technické zhodnocení. Druhá varianta, podle níž se žalobce rozhodl fakticky postupovat – spočívala v tom vyúčtovat náklady na provedení Zakázky č. 3 jako opravu podle § 47 odst. 2 vyhlášky č. 500/2002 Sb. a uplatnit ji jako jednorázový náklad – plný výdaj v jediném kalendářním roce. V takovém případě ovšem žalobce nesplnil podmínky pro vyplacení dotace.
56. Žalobou napadené rozhodnutí je tak i přes značnou strohost odůvodnění rozhodnutím věcně správným a má oporu v provedeném řízení. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, že z dotace byla odečtena sankce podle článku 63 Prováděcího nařízení Komise EU ve výši 351 000 Kč, tedy ve výši odpovídající rozdílu mezi částkou dotace požadovanou (620 750 Kč) a zjištěnou (269 750 Kč). Celková možná poskytnutá dotace byla u všech tří zakázek 269 750 Kč, celková výše sankce za korekce, sankce a finanční opravy byla stanovena částkou 351 000 Kč. Protože tedy celková částka za korekce, sankce, a finanční opravy může dosahovat maximálně výši požadované dotace, byla výše dotace správně a důvodně stanovena ve výši 0 Kč, aniž by bylo třeba zohlednit finanční opravu za porušení povinnosti dodržení lhůty pro podání nabídek u zakázky č. 2 v částce 6 738 Kč. Z uvedených důvodů je proto možno přezkoumatelným a srozumitelným zjistit skutečné a konkrétní právní úpravo podložené důvody, pro které žalobci nebylo možno poskytnout žádnou dotaci. Zrušení věcně správného žalobou napadeného rozhodnutí soudem pro nedostatky jeho odůvodnění soud v dané věci považoval za projev přepjatého formalismu, který je konstantní judikaturou obecně a v oblasti soudního přezkumu rozhodnutí orgánů veřejné správy považován za jev nežádoucí.

Závěr a náklady řízení

57. Městský soud v Praze po provedeném řízení na základě všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně a proto ji podle ustanovení § 78 odstavec 7 s. ř. s. zamítl.
58. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odstavec 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení v jeho konečném stádiu nevznikly. Z uvedených důvodů soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podle ustanovení § 104 odstavec 3 písmeno a/ s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Praze dne 24. října 2019

Mgr. Marek B e d ř i c h ,
předseda senátu